

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2020. szeptember 22. *

„Fellebbezés – Állami támogatások – Az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja – EUMSZ 11. és EUMSZ 194. cikk – Az Euratom-Szerződés 1. cikke, 2. cikkének c) pontja és 106a. cikkének (3) bekezdése – A Hinkley Point-i (Egyesült Királyság) atomerőmű C egysége javára tervezett támogatás – A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánító határozat – Közös érdekű cél – Az Európai Unió környezetvédelmi célkitűzései – A környezetvédelem, a »szennyező fizet«, az elővigyázatosság és a fenntarthatóság elvei – Az érintett gazdasági tevékenység meghatározása – A piac hiányossága – A támogatás arányossága – Befektetési vagy működési támogatás – A támogatás elemeinek meghatározása – A biztosítékokról szóló közlemény”

A C-594/18. P. sz. ügyben,

az **Osztrák Köztársaság** (képviseli kezdetben: G. Hesse, később: F. Koppensteiner és M. Klamert, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: H. Kristoferitsch Rechtsanwalt)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. szeptember 21-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: É. Gippini Fournier, T. Maxian Rusche, P. Němečková és K. Herrmann, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller és I. Gavrilová, meghatalmazotti minőségben),

a **Francia Köztársaság** (képviselik kezdetben: D. Colas és P. Dodeller, később: P. Dodeller és T. Stehelin, meghatalmazotti minőségben),

a **Luxemburgi Nagyhercegség** (képviseli kezdetben: D. Holderer, később: T. Uri, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: P. Kinsch avocat),

Magyarország (képviseli: Fehér M. Z., meghatalmazotti minőségben, segítője: Nagy P. ügyvéd),

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli: B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben),

a **Szlovák Köztársaság** (képviseli: B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben),

* Az eljárás nyelve: német.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselik: Z. Lavery és S. Brandon, meghatalmazotti minőségben, segítőjük: A. Robertson QC és T. Johnston barrister)

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, R. Silva de Lapuerta elnökhelyettes, A. Arabadjiev, A. Prechal, M. Vilaras, M. Safjan, S. Rodin, L. S. Rossi és I. Jarukaitis (előadó) tanácselnökök, T. von Danwitz, C. Toader, D. Šváby, K. Jürimäe, C. Lycourgos és N. Piçarra bírák,

főtanácsnok: G. Hogan,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2020. január 28-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2020. május 7-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Osztrák Köztársaság az Európai Unió Törvényszékének 2018. július 12-i Ausztria kontra Bizottság ítélete (T-356/15, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2018:439) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék elutasította az Egyesült Királyság által a Hinkley Point C atomerőmű javára végrehajtani tervezett SA.34947 (2013/C) (korábbi 2013/N) számú állami támogatásról szóló, 2014. október 8-i (EU) 2015/658 bizottsági határozat (HL 2015. L 109., 44. o., a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítése iránti keresetét, amely határozatban a Bizottság megállapította, hogy e támogatási intézkedés az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethető volt, és engedélyezte annak végrehajtását.

A jogvita előzményei

- 2 2013. október 22-én Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága bejelentett három, a Hinkley Point atomerőmű C egysége (a továbbiakban: Hinkley Point C) javára szóló támogatási intézkedést (a továbbiakban: a szóban forgó intézkedések). A szóban forgó intézkedések kedvezményezettje az EDF Energy plc (a továbbiakban: EDF) leányvállalata, az NNB Generation Company Limited (a továbbiakban: NNBG).
- 3 A szóban forgó intézkedések közül az első olyan kompenzációs különbözeti szerződés, amelyet az NNBG és az összes engedélyezett villamosenergia-szolgáltatót egyetemlegesen terhelő, jogszabályban előírt díj által finanszírozandó szervezet, a Low Carbon Contracts Ltd között kötöttek, és amely a Hinkley Point C működési szakaszában az NNBG villamosenergia-értékesítési árának stabilitását célozza. A második az Egyesült Királyság energiaügyi és klímaváltozási államtitkára és az NNBG befektetői között létrejött megállapodásban áll, amely kiegészíti a kompenzációs különbözeti szerződést, és előírja, hogy ha a Hinkley Point C atomerőmű politikai okokból történő, idő előtti bezárása következtében a Low Carbon Contracts Ltd nem teljesíti kompenzációs kifizetési kötelezettségét az NNBG befektetőivel szemben, a szóban forgó államtitkár kártérítést fizet a befektetőknek. Ez a megállapodás nyereségmegosztási mechanizmusokat is előír. A harmadik az Egyesült Királyság által az NNBG kibocsátandó kötvények biztosítására nyújtott hitelgarancia, amely biztosítja a minőségi kötvény tőkéjének és kamatainak időben történő megfizetését.

- 4 A Bizottság 2013. december 18-án hivatalos vizsgálati eljárást indított az szóban forgó intézkedésekkel kapcsolatosan. E határozatot 2014. március 7-én tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2014. C 69., 60. o.).
- 5 2014. október 8-án a Bizottság elfogadta a vitatott határozatot, amelynek 7. pontjában kifejtette, hogy a szóban forgó intézkedések az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak minősülnek. E határozat 9. és 10. pontjában a Bizottság azt vizsgálta, hogy a szóban forgó intézkedések az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alkalmazásában összeegyeztethetőnek nyilváníthatók-e a belső piaccal, és igenlő válaszra jutott. Az említett határozat 1. cikkének első bekezdése az alábbiak szerint szól:

„Az Egyesült Királyság által a [Hinkley Point C] részére a Különbözeti Szerződés, a Miniszteri [helyesen: Államtitkári] Megállapodás és a Hitelgarancia, valamint az azokhoz kapcsolódó összes elem formájában nyújtani tervezett támogatás az [EUMSZ] 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében összeegyeztethető a belső piaccal.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 6 Az Osztrák Köztársaság a Törvényszék Hivatalához 2015. július 6-án benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt.
- 7 Engedélyezték a Luxemburgi Nagyhercegség beavatkozását az Osztrák Köztársaság támogatása végett, míg a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovák Köztársaság, valamint az Egyesült Királyság beavatkozását a Bizottság támogatása végett.
- 8 Az Osztrák Köztársaság, kifogásolva, hogy a Bizottság a szóban forgó intézkedéseket az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította, keresetének alátámasztására tíz jogalapot terjesztett elő.
- 9 A megtámadott ítéletben a Törvényszék, miután elutasította e tíz jogalapot, elutasította a keresetet is.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

- 10 Az Osztrák Köztársaság fellebbezésében azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - adjon helyt a vitatott határozat elleni megsemmisítési keresetnek;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, és
 - valamennyi, a fellebbezési eljárásban részt vevő, az elsőfokú eljárásban beavatkozó felet kötelezze saját költségei viselésére.
- 11 A Luxemburgi Nagyhercegség azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében adjon helyt a fellebbezésnek és teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - teljes egészében adjon helyt a vitatott határozat elleni megsemmisítési keresetnek, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

- 12 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - az Osztrák Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.
- 13 A Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést.

A fellebbezésről

Az első jogalapról

- 14 Első jogalapjával az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem állapította meg, hogy egy új atomerőmű építése nem minősül közös érdekű célkitűzésnek.

Az első jogalap első részéről

– A felek érvei

- 15 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 79. és azt követő pontjaiban elutasította a Bizottságnak a vitatott határozat (374) preambulumbekzdésében kifejtett azon értékelésének megkérdőjelezésére irányuló érveit, amely szerint a nukleáris energia előmozdítása közös érdekű célkitűzést képez. E döntés meghozatalakor a Törvényszék tévesen indult ki abból az elvből, hogy annak értékeléséhez, hogy a nukleáris energia előmozdítása a tagállamok által állami támogatások útján elérhető célkitűzésnek minősül-e, nem az a kérdés, hogy e cél megfelel-e a tagállamok összessége vagy többsége érdekének, hanem annak megállapítása, hogy közérdekről, és nem csupán a támogatás kedvezményezettjének magánérdekéről van-e szó.
- 16 A Törvényszék ezáltal eltért a Bizottság gyakorlatától és az ítélkezési gyakorlat uralkodó sodrától az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának alkalmazása tekintetében, amelyek szerint minden támogatásnak főszabály szerint közös érdekű célkitűzést, vagy akár az Unió közös érdekű célját kell követnie, azaz olyan érdeket, amely valamennyi tagállam közös érdekének felel meg.
- 17 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az első jogalap e része megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 18 Az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja szerint a közös piaccal összeegyeztethetőnek tekinthető az egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági régiók fejlődését előmozdító támogatás, amennyiben az ilyen támogatás nem befolyásolja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- 19 Így ahhoz, hogy valamely állami támogatást e rendelkezés értelmében a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen tekinteni, két feltételnek kell megfelelnie: az első, hogy bizonyos gazdasági tevékenységek vagy gazdasági régiók fejlődését kell elősegítenie, a második pedig, amelyet negatívan fogalmaztak meg, abban áll, hogy nem befolyásolhatja hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.

- 20 Az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének b) pontjától eltérően, amely előírja, hogy a közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására vagy a valamely tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére irányuló támogatások a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthatók, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja a támogatás összeegyeztethetőségét nem teszi attól a feltételtől függővé, hogy az közös érdekű célkitűzést kövessen, azon körülmény sérelme nélkül, hogy a Bizottság által e címen elfogadott határozatoknak biztosítaniuk kell az Unió jogának tiszteletben tartását.
- 21 Az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben az általa hivatkozott ítéletekben a Bíróság nem olyan feltétel fennállására támaszkodott, amely előírja, hogy a támogatásnak közös érdekű célt kell szolgálnia. Az 1980. szeptember 17-i Philip Morris Holland kontra Bizottság ítéletben (730/79, EU:C:1980:209, 24–26. pont), az 1987. február 24-i Deufil kontra Bizottság ítéletben (310/85, EU:C:1987:96, 18. pont) és a 2002. szeptember 19-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletben (C-113/00, EU:C:2002:507, 67. pont) ugyanis fenntartva, hogy a Bizottság mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amelynek gyakorlása összetett, az Unió összefüggésében elvégzendő gazdasági és társadalmi értékeléseket foglal magában (lásd: 2016. március 8-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 68. pont), a Bíróság – amint azt a főtanácsnok indítványának 65–71. pontjában említette – nem határozott úgy, hogy a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy a tervezett támogatás közös érdekű célt követ-e.
- 22 A Bizottság gyakorlatát illetően meg kell jegyezni, hogy a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások keretrendszere (HL 2014. C 198., 1. o.), a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásról szóló iránymutatás (HL 2014. C 200., 1. o.), az az állami támogatásra vonatkozó szabályoknak a széles sávú hálózatok mielőbbi kiépítésére való alkalmazásáról szóló [európai uniós] iránymutatások (HL 2013. C 25., 1. o.), valamint a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott regionális állami támogatásokról szóló iránymutatás (HL 2013. C 209., 1. o.), amelyekre az Osztrák Köztársaság hivatkozik, nem alkalmazandók a szóban forgó intézkedésekre, mivel e források egyike sem vonatkozik az atomerőművek működéséhez nyújtott támogatásokra.
- 23 Ezenkívül az Osztrák Köztársaság „Az állami támogatások összeegyeztethetőségének a 87. cikk (3) bekezdése szerinti gazdasági értékelésére vonatkozó közös elvek” című bizottsági dokumentumra hivatkozik, amely olyan elemzési módszert ír elő, amelynek első lépése annak feltárására irányul, hogy a szóban forgó támogatás egyértelműen meghatározott közös érdekű célra irányul-e.
- 24 Mindazonáltal, még ha feltételezzük is, hogy az ilyen dokumentum keretrendszernek vagy közleménynek tekinthető, amelytől a Bizottság főszabály szerint nem térhet el anélkül, hogy ne tenné ki magát egyes esetekben felelősségre vonásnak az általános jogelvek – mint az egyenlő bánásmód vagy a bizalomvédelem elve – megsértése címén (lásd ebben az értelemben: 2016. március 8-i Görögország kontra Bizottság ítélet, C-431/14 P, EU:C:2016:145, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), meg kell állapítani, hogy e jogi aktusok semmi esetre sem szűkíthetik indokolatlanul az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának hatályát azáltal, hogy e rendelkezés alkalmazását a jelen ítélet 20. pontjában kifejtettekkel összeegyeztethetetlen módon írja elő (lásd ebben az értelemben: 2008. szeptember 11-i Németország és társai kontra Kronofrance ítélet, C-75/05 P és C-80/05 P, EU:C:2008:482, 65. pont).
- 25 Egyébiránt, amennyiben az Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék eltért a Bizottság határozathozatali gyakorlatától, emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjára tekintettel kell értékelni, hogy valamely támogatás megfelel-e az e rendelkezésben előírt alkalmazási feltételeknek, és nem a Bizottság korábbi gyakorlata alapján (2011. július 21-i Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt kontra Bizottság ítélet, C-459/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:515, 38. pont).

- 26 Mivel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja nem követeli meg, hogy a tervezett támogatás ahhoz, hogy a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani, közös érdekű célkitűzést kövessen, az első jogalap első része megalapozatlan.

Az első jogalap második részéről

– A felek érvei

- 27 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 97. pontjában megállapította, hogy „[a]z Euratom-Szerződés 1. cikkének második bekezdésére és az Euratom-Szerződés 2. cikkének c) pontjára tekintettel [...] a Bizottság nem vétett hibát, amikor megállapította, hogy az Egyesült Királyság meghatározhatta az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett közérdekű célként a nukleáris energia előmozdítását, közelebbről az új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítésének ösztönzését”.
- 28 E tekintetben azt állítja, hogy a nukleáris energia atomerőművek építésének segítségével történő előmozdítására irányuló cél nem az Euratom-Szerződésből ered, és azt nem osztja valamennyi tagállam. Sem az Euratom-Szerződés 2. cikkének c) pontja, sem e szerződés más rendelkezése nem tesz említést az atomenergia-beruházáshoz és az atomerőművek építéséhez nyújtott állami támogatásokról. A Törvényszék szelektíven értelmezte az Euratom-Szerződés 2. cikkének c) pontját, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy e rendelkezés nem az új nukleáris energiatermelési kapacitások létrehozására, hanem az „alapvető létesítmények” létrehozására, valamint az „atomenergia [...] fejlesztésére” vonatkozik. Ennélfogva a nukleáris energia új termelési kapacitások létesítéséhez nyújtott támogatások útján való előmozdítása nem minősül sem az Unió közös érdekének, sem uniós közérdeknek.
- 29 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság úgy érvel, hogy az első jogalap e része nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 30 Amint az az első jogalap első részének vizsgálatából kitűnik, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja a támogatás összeegyeztethetőségét e rendelkezés alapján nem teszi attól a feltételtől függővé, hogy a tervezett támogatás közös érdekű célkitűzést kövessen. Ezen okból az első jogalap második része szintén megalapozatlan.
- 31 Egyébiránt e rész annyiban sem lehet eredményes, amennyiben azt állítja, hogy az Euratom-Szerződés nem teszi lehetővé, hogy az atomerőművek építéséhez vagy az új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítéséhez nyújtott állami támogatásokat az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján engedélyezzék.
- 32 Meg kell ugyanis állapítani először is, hogy az Euratom-Szerződés és az EUM-Szerződés azonos jogi kötéserővel bír, amint azt az Euratom-Szerződés 106a. cikkének (3) bekezdése is mutatja, amelynek értelmében az EU-Szerződés és az EUM-Szerződés rendelkezései nem térhetnek el az Euratom-Szerződés rendelkezéseitől. Amint arra a főtanácsnok indítványának 37. és 38. pontjában rámutatott, mivel az Euratom-Szerződés a nukleáris energia fejlesztésére irányuló ágazati szerződés, míg az EUM-Szerződés sokkal szélesebb körű célokat követ, és számos területen és ágazatban széles körű hatásköröket ruház az Unióra, az EUM-Szerződés szabályai alkalmazandók a nukleáris energia ágazatában, amennyiben az Euratom-Szerződés nem tartalmaz különös szabályokat. Következésképpen, mivel az Euratom-Szerződés nem tartalmaz állami támogatásokra vonatkozó szabályokat, az EUMSZ 107. cikk alkalmazandó ebben az ágazatban, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 73. pontjában megállapította.

- 33 Másodszor, az Euratom-Szerződés preambulumban kimondja, hogy egy erős atomenergia-ipar fejlesztésének feltételeit kívánja megteremteni, és 1. cikkének második bekezdésében előírja, hogy „[a] Közösség feladata, hogy az atomenergia-ipar gyors létrehozásához és növekedéséhez szükséges feltételek megteremtésével hozzájáruljon a tagállamokban az életszínvonal emeléséhez és a többi országhoz fűződő kapcsolatok fejlesztéséhez”. Ezt követően e Szerződés 2. cikkének c) pontja akként rendelkezik, hogy a Közösség a feladatának teljesítése érdekében „elősegíti a beruházásokat, és – különösen a vállalkozások kezdeményezéseinek támogatásával – biztosítja a Közösségben az atomenergia alkalmazásának fejlesztéséhez szükséges alapvető létesítmények megteremtését”. Továbbá a Szerződésnek a II. melléklet 11. pontjával összefüggésben értelmezett, az atomenergia területén történő beruházásokról szóló 40. és 41. cikkéből kitűnik, hogy a Szerződés rendelkezik az új létesítményekbe történő beruházásokról, illetve a bármilyen típusú és felhasználási célú atomreaktorok lecseréléséről. Ebből következik, hogy az Euratom-Szerződés által követett célkitűzések kiterjednek atomerőművek vagy új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítésére, így módon a nekik nyújtott állami támogatások nem ellentétesek e célkitűzésekkel.

Az első jogalap harmadik részéről

– A felek érvei

- 34 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 517. pontjában elutasította azt az érvét, amely szerint a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvével ellentétes, hogy valamely atomerőmű építésére vagy üzemeltetésére állami támogatást nyújtsanak, azzal az indokkal, hogy az ilyen értelmezés nem felel meg az Euratom-Szerződés 106a. cikke (3) bekezdésének.
- 35 Ennek kimondásával a Törvényszék ellentmondott saját, a megtámadott ítélet 72. pontjában szereplő megfontolásainak, amelyek szerint az Euratom-Szerződés rendelkezései az EUM-Szerződés rendelkezéseire képest különös szabályoknak minősülnek, tagadva az EUM-Szerződés céljai figyelembevételének kötelezettségét, anélkül hogy megmagyarázta volna, hogy azok az Euratom-Szerződés mely rendelkezéseitől térnek el.
- 36 Mivel úgy kell tekinteni, hogy az EUMSZ 107. cikk alkalmazandó az olyan állami támogatásokra, mint a szóban forgó intézkedések, alkalmazni kell az EUM-Szerződés olyan célokat meghatározó egyéb rendelkezéseit is, mint amilyen az EUMSZ 11. és EUMSZ 194. cikkben említett környezetvédelmi cél, és azok követelményeit a Bizottságnak figyelembe kell vennie. Mivel az Euratom-Szerződés nem biztosít külön eszközt a környezetvédelemre és az egészség védelmére irányuló célok elérésére, a Törvényszéknek figyelembe kellett volna vennie e célokat, valamint ezekkel összefüggésben az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvét annak értékeléséhez, hogy a szóban forgó intézkedések közös érdekű célkitűzést követnek-e, figyelembe véve az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 37. cikkét, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatát, amely szerint az egészség és a környezet védelme alapvető céloknak minősülnek.
- 37 Válaszában az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a nukleáris energia fejlesztésére irányuló, az Euratom-Szerződés 2. cikkében foglalt célt az uniós jogi rendelkezésekkel, különösen az EUM-Szerződés rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. Márpedig e cikk, amint azt a Törvényszék értelmezi, ellentétes az EUM-Szerződésnek az új és megújuló energiaforrások energiahatékonyságának és fejlesztésének, a környezet és az egészség védelmére előmozdítására irányuló céljaival, a „szennyező fizet” elvével, az elővigyázatosság elvével és a fenntarthatóság elvével.
- 38 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság úgy véli, hogy az első jogalap e része megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 39 Mivel, amint az az első jogalap első részének vizsgálatából kitűnik, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja nem teszi függővé a támogatás összeegyeztethetőségét attól a feltételtől, hogy a tervezett támogatás közös érdekű célkitűzést kövessen, e jogalap harmadik része szintén megalapozatlan, amennyiben annak útján a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy megsértette-e ezt a rendelkezést azzal, hogy nem vette figyelembe a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elveit annak értékelésében, hogy a szóban forgó intézkedések közös érdekű célkitűzést követnek.
- 40 Mindent egybevetve, amennyiben az Osztrák Köztársaság az első jogalap e részében lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor az Euratom-Szerződés 106a. cikkének (3) bekezdése alapján elutasította azon érvét, amely szerint a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvével ellentétes, hogy az atomerőmű építésére vagy üzemeltetésére vonatkozóan ilyen állami támogatást állapítsanak meg, meg kell állapítani, hogy ilyen elveket nem rögzít e Szerződés. A környezetvédelemmel összefüggésben az említett Szerződés az „Egészségvédelem” című 3. fejezetében csak olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek többek között a lakosság és a munkavállalók egészségének az ionizáló sugárzásból eredő veszélyekkel szembeni védelmére, a levegő, a víz és a talaj radioaktivitásának állandó ellenőrzésére, valamint az alapvető előírások betartásának ellenőrzésére vonatkoznak. Ugyanezen Szerződés 37. cikkének első bekezdése különösen azt írja elő, hogy „[v]alamennyi tagállam mindennemű radioaktív hulladék-ártalmatlanítási tervre vonatkozóan a Bizottság rendelkezésére bocsátja azokat az általános adatokat, amelyek alapján megállapítható, hogy az adott terv végrehajtása nem okozhatja-e egy másik tagállam vizeinek, talajának vagy légtérének radioaktív szennyeződését”.
- 41 Meg kell azonban állapítani, hogy e rendelkezések nem foglalkoznak kimerítő jelleggel az atomenergia-ágazatot érintő környezetvédelmi kérdésekkel. Következésképpen az Euratom-Szerződéssel nem ellentétes az uniós jog környezetvédelmi szabályainak ezen ágazatban történő alkalmazása.
- 42 Különösen, amint arra lényegében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság hivatkozik, az Euratom-Szerződés 106a. cikkének (3) bekezdése nem zárhatja ki többek között a Charta 37. cikkének alkalmazását, amelynek értelmében „[a] magas színvonalú környezetvédelmet és a környezet minőségének javítását be kell építeni az uniós politikákba, és a fenntartható fejlődés elvével összhangban biztosítani kell megvalósulásukat”, sem az EUMSZ 11. cikkét, amely szerint a környezetvédelmi követelményeket – különösen a fenntartható fejlődés előmozdítására tekintettel – be kell illeszteni az uniós politikák és tevékenységek meghatározásába és végrehajtásába, sem pedig az EUMSZ 194. cikke (1) bekezdésének alkalmazását, amely szerint az Unió energiapolitikájának tekintettel kell lennie a környezet megőrzésének és javításának követelményére. Ennélfogva e követelmény, amely mind a Chartában, mind az EUM-Szerződésben szerepel, csakúgy, mint az Osztrák Köztársaság által hivatkozott, ebből következő elvek, alkalmazandó a nukleáris energia ágazatában (lásd analógia útján: 2009. október 27-i ČEZ ítélet, C-115/08, EU:C:2009:660, 87–91. pont).
- 43 Ugyanez érvényes az Unió környezetvédelmi témájú másodlagos jogának rendelkezéseire. Ekképpen az atomerőművek és egyéb atomreaktorok tekintetében alkalmazandó az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2012. L 26., 1. o.), amely bizonyos projekteket környezetvédelmi hatásvizsgálat alá vet (lásd ebben az értelemben: 2019. július 29-i Inter-Environnement Wallonie és Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ítélet, C-411/17, EU:C:2019:622, 76. pont).
- 44 Egyébiránt a Bíróság már kimondta, hogy az uniós jog rendelkezéseit vagy általános elveit sértő állami támogatás nem nyilvánítható a belső piaccal összeegyeztethetőnek (lásd ebben az értelemben: 2008. április 15-i Nuova Agricast ítélet, C-390/06, EU:C:2008:224, 50. és 51. pont).

- 45 Ebből következik, hogy mivel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alkalmazandó az Euratom-Szerződés hatálya alá tartozó, az atomenergia-ágazatban nyújtott állami támogatásokra, az ezen ágazathoz tartozó gazdasági tevékenység javára nyújtott olyan állami támogatás, amelynek vizsgálata azt tárná fel, hogy sérti az uniós jog környezetvédelmi szabályait, nem nyilvánítható e rendelkezés alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek.
- 46 Következésképpen a Törvényszék az Osztrák Köztársaság azon érvét, amely szerint a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvével ellentétes egy atomerőmű építése vagy működtetése érdekében nyújtott állami támogatás, a megtámadott ítélet 517. pontjában tévesen utasította el azzal az indokkal, hogy az ilyen értelmezés ellentétes az Euratom-Szerződés 106a. cikkének (3) bekezdésével.
- 47 Emlékeztetni kell azonban arra, hogy amennyiben a Törvényszék valamely ítéletének indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, a fellebbezést el kell utasítani (lásd ebben az értelemben: 1992. június 9-i Lestelle kontra Bizottság ítélet, C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. pont; 2009. március 26-i SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ítélet, C-113/07 P, EU:C:2009:191, 81. pont, valamint 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 150. pont).
- 48 Márpedig meg kell állapítani, hogy egyrészt az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja előírja, hogy a belső piac létrehozása vagy működése keretében az Unió energiapolitikájának célja az energiapiac működésének és az energiaellátás biztonságának biztosítása az Unió területén. E tekintetben a Bíróság már megállapította, hogy az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésének b) pontja az Európai Unió energiaellátásának biztonságát az uniós energiapolitika egyik alapvető célkitűzéséként azonosítja (lásd: 2019. július 29-i Inter-Environnement Wallonie és Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ítélet, C-411/17, EU:C:2019:622, 156. pont). Másrészt az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy az Európai Parlament és a Tanács által hozott intézkedések nem érintik a tagállamoknak az energiaforrások kiaknázására vonatkozó feltételek meghatározására vonatkozó jogát, a különböző energiaforrások közötti választást és energiaellátásuk általános szerkezetét, anélkül hogy kizárná, hogy e választás a nukleáris energiára vonatkozhatna.
- 49 Így, mivel az EUM-Szerződés e rendelkezései szerint megilleti a tagállamokat az atomenergia választása, a környezetvédelmi tárgyú uniós jogi célkitűzések és elvek, valamint az Euratom-Szerződés által követett, a jelen ítélet 33. pontjában felidézett célkitűzések nem mondanak ellent egymásnak, és ekképpen – az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben – a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvei nem tekinthetők úgy, mint amelyek minden körülmények között ellentmondanak annak, hogy állami támogatásokat nyújtsanak atomerőművek létesítéséhez vagy működtetéshez.
- 50 Ebből következik, hogy a Törvényszék által elkövetett, a jelen ítélet 46. pontjában azonosított téves jogalkalmazás nem befolyásolja az Osztrák Köztársaság ezen ítélet 40. pontjában említett érve elutasításának megalapozottságát, és ennél fogva a megtámadott ítélet rendelkező részét, tehát ily módon az első jogalap harmadik része e tekintetben irreleváns.
- 51 Következésképpen az első fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

- 52 Második jogalapjával az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a szóban forgó intézkedéseket tévesen minősítették az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek. A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítéletben tévesen határozta meg az e rendelkezés értelmében vett releváns gazdasági tevékenységet, és elmulasztotta megvizsgálni a piaci hiányosságok fennállását.

A felek érvei

- 53 E jogalap első részében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy valamely támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálata kevésbé a támogatott gazdasági tevékenységre vonatkozik, mint inkább a követett közérdekre, és így a megtámadott ítélet 105. pontjában megállapította, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Hinkley Point C megépítése gazdasági tevékenység fejlesztésére irányult az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében, annak ellenére, hogy ezen intézmény a vitatott határozatban nem határolta körül a szóban forgó intézkedések által támogatott tevékenységet, ekképpen megsértve e rendelkezést. Ezenkívül a Törvényszék nem fejtette ki értékelését azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy mi lenne e tevékenység, így a megtámadott ítélet indokolása e tekintetben hiányos.
- 54 A második jogalap második részében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy az a megtámadott ítélet 139. és 144. pontjában úgy ítélte meg, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett érintett gazdasági tevékenység a nukleáris energia előmozdítása volt, és így korlátozta a támogatás összeegyeztethetőségének vizsgálatát.
- 55 Álláspontja szerint az a gazdasági tevékenység, amelyet figyelembe kellett volna venni a szóban forgó intézkedések összeegyeztethetőségének értékelése során, a villamosenergia-termelés, tekintettel arra, hogy a „gazdasági tevékenység” kifejezés a felcserélhető termékeket gyártó vállalkozások csoportját jelenti, hogy a 794/2004/EK bizottsági rendeletnek a bejelentési formanyomtatványok és adatlapok tekintetében történő módosításáról szóló, 2015. november 27-i (EU) 2015/2282 bizottsági rendelet (HL 2015. L 325., 1. o.) a NACE-kódra tekintettel ezt a tevékenységi ágazatot említi, és nem az atomerőműveket, hogy az eltérések az állami támogatások területén szigorúan értelmezendők, hogy a 2014–2020 közötti időszakban nyújtott környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló bizottsági iránymutatások előírják, hogy a megújuló energiára adott támogatásoknak ezen ágazat fejlődéséhez kell hozzájárulniuk, valamint hogy a Bizottság általában a villamosenergia-piacra tekintettel alapozza meg értékeléseit. Márpedig, ha a Törvényszék a szóban forgó intézkedéseket a villamosenergia-termelési ágazat fejlődéséhez való hozzájárulásuk alapján értékelte volna, más következtetésre jutott volna, különösen azzal a kérdéssel kapcsolatban, hogy a támogatást megengedhetőnek és arányosnak kell-e tekinteni.
- 56 A második jogalap harmadik részében a Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 151. és 240. pontjában tévesen állapította meg, hogy a piaci hiányosság fennállása nem elengedhetetlen feltétele a támogatás összeegyeztethetőségének, és hogy a jelen ügyben az Egyesült Királyság beavatkozása nélkül új nukleáris energiatermelési kapacitásokkal kapcsolatos beruházásokat nem valósítottak volna meg megfelelő időben.
- 57 A Bizottság és a Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy az első rész elfogadhatatlan. A Bizottság szerint ez a rész nem felel meg azoknak a követelményeknek, amelyek szerint a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a megtámadott ítélet kifogásolt pontjait, és annak tartalmaznia kell a felhozott jogalapok rövid, de érthető ismertetését. Ezenkívül bizonyos érvek a vitatott határozat, nem pedig a megtámadott ítélet vitatására irányulnak. A Szlovák Köztársaság szerint az említett rész a vitatott határozat olyan hibáira utal, amelyeket nem lehetett hivatalból figyelembe venni, vagy attól függően, ahogy értelmezzük őket, csupán az elsőfokon előadott érv megismétlését képezik.
- 58 Ami annak érdemét illeti, a Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy a második jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 59 A második jogalap első részének elfogadhatóságát illetően mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az a megtámadott ítélet 105. pontját említi. Így tehát teljesülnek a Bíróság eljárási szabályzata 169. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelmények. Továbbá, noha az Osztrák Köztársaság e rész alátámasztása érdekében azt rója fel a Bizottságnak, hogy nem pontosította, hogy mi volt a szóban forgó intézkedésekkel elősegített gazdasági tevékenység, az említett rész teljes egészében annak Bíróság általi megállapítására irányul, hogy a Törvényszék nem állapította meg e mulasztást, amely véleménye szerint a vitatott határozatot érintő hibának minősül. Végül ugyanezen résszel az Osztrák Köztársaság ténylegesen nem hoz fel új érvet, amint az többek között a megtámadott ítélet 139. pontjából kitűnik, hanem a Törvényszék által az érvére adott válasz megalapozottságát kívánja jogilag kifogásolni, ami elfogadható a Bíróság előtt (lásd ebben az értelemben: 2018. szeptember 6-i Cseh Köztársaság kontra Bizottság ítélet, C-4/17 P, EU:C:2018:678, 24. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).^í Ebből következik, hogy a Bizottság és a Szlovák Köztársaság által felhozott elfogadhatatlansági kifogásokat el kell utasítani.
- 60 Az ügy érdemét illetően először is a jogalap első két részét illetően az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjából kitűnik, hogy ahhoz, hogy a támogatásokat e rendelkezés alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani, azoknak elő kell segíteniük egyes gazdasági tevékenységek vagy gazdasági régiók fejlődését. Ami annak vizsgálatát illeti, hogy egy adott támogatás olyan jellegű-e, hogy megkönnyíti valamely gazdasági tevékenység fejlődését, e rendelkezés nem írja elő azon termékpiac meghatározását, amelybe e tevékenység illeszkedik, mivel e piac meghatározása csak annak vizsgálata szempontjából releváns, hogy a tervezett támogatás nem befolyásolja-e hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekek ellentétes mértékben, amely a második olyan feltételt képezi, amelynek e rendelkezés a támogatás összeegyeztethetőségét alárendeli.
- 61 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 105. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy a Hinkley Point C megépítése az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett tevékenység fejlesztésére irányult, rámutatva többek között arra, hogy a vitatott határozatból az tűnik ki, hogy ezen építkezés célja az előregedő nukleáris energiatermelési kapacitások felváltása volt, amelyek bezárását tervezték, és hogy az ebben az egységben használt technológia korszerűbb volt, mint amelyet a létező erőművekben használtak.
- 62 A megtámadott ítélet 139. és 144. pontjában a Törvényszék elutasította az Osztrák Köztársaság azon érveit, amelyek szerint egyrészt a Bizottság nem pontosította, hogy melyik, a szóban forgó intézkedésekkel az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett gazdasági tevékenységet kellett elősegíteni, másrészt pedig e rendelkezés és az Euratom-Szerződés 2. cikkének c) pontja a tevékenység fejlesztését, és nem csupán a létező kapacitások felváltásában álló intézkedést követel meg. Ennek érdekében megállapította, hogy a vitatott határozat (392) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy a szóban forgó intézkedésekkel elősegített tevékenység a nukleáris energia előmozdításából állt, hogy ez a célkitűzés, és konkrétabban az, hogy a vállalkozásokat arra ösztönözzék, hogy új nukleáris energiatermelési kapacitásokba fektessenek be, megfelel e rendelkezések követelményeinek, és hogy az a tény, hogy ezen új kapacitások célja az előregedő nukleáris energiatermelési kapacitások felváltása volt, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az említett rendelkezések értelmében vett fejlesztésre nem került sor.
- 63 Még ha a Törvényszék hivatkozott is a szóban forgó intézkedések céljára, a megtámadott ítélet ezen indokolásából kitűnik, hogy a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem követett el hibát, amikor úgy ítélte meg, hogy ezek az intézkedések a nukleáris energiatermelés fejlesztésére irányulnak, amely valóban az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett gazdasági tevékenységnek minősül.

- 64 Ezenkívül meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítéletnek a fellebbezésben nem érintett 231. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság a szóban forgó intézkedésekkel érintett piacként azonosította a villamosenergia-termelés és -ellátás liberalizált piacát, és megállapította, hogy ezek az intézkedések torzítják a versenyt és torzítják a kereskedelmet. Ebből kitűnik, hogy a Törvényszék megvizsgálta, hogy a Bizottság megfelelően azonosította-e az érintett piacot annak értékelése érdekében, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírt második feltétel teljesült-e.
- 65 A Törvényszék a fentiek megállapításával tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, és nem sértette meg az indokolási kötelezettséget.
- 66 Másodszor, ami a jogalap harmadik részét illeti, meg kell állapítani, hogy még ha a Bizottság az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja keretében szükségesnek is tekintheti annak vizsgálatát, hogy a tervezett támogatás lehetővé teszi-e a piaci hiányosság orvoslását e támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelése érdekében, az ilyen hiányosság fennállása nem feltétele annak, hogy valamely támogatást e rendelkezés alapján a belső piaccal összeegyeztethetőnek lehessen nyilvánítani.
- 67 Ennélfogva a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 151. pontjában megállapította, hogy bár a piaci hiányosság fennállása releváns elem lehet valamely állami támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségének megállapításához, az ilyen hiányosság hiánya nem jár szükségképpen azzal a következménnyel, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírt feltételek nem teljesülnek.
- 68 Ugyanígy a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor ezen ítélet 240. pontjában az Osztrák Köztársaság és a Luxemburgi Nagyhercegség azon érveinek elutasítása érdekében, amelyek szerint a Bizottság nem tudta megállapítani a piaci hiányosság fennállását, leszögezte, hogy e rendelkezés nem tartalmaz ilyen hiányosságot előíró feltételt. Egyébiránt a Törvényszék azon értékelése, amely szerint a vitatott határozatban kifejtett megfontolások lehetővé tették annak megállapítását, hogy az Egyesült Királyság beavatkozása nélkül az új nukleáris energiatermelési kapacitásokkal kapcsolatos beruházásokat nem hajtották volna végre megfelelő időben, ténybeli értékelésnek minősül, amelyet a Bíróság elferdítésre vonatkozó állítás hiányában nem vizsgálhat meg a fellebbezés keretében (lásd ebben az értelemben: 2020. február 4-i *Uniwersytet Wrocławski és Lengyelország kontra REA* ítélet, C-515/17 P és C-561/17 P, EU:C:2020:73, 47. pont).
- 69 Mivel a fellebbezés második jogalapjának egyetlen része sem megalapozott, a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

- 70 Harmadik jogalapjával az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben tévesen alkalmazta a jogot, amikor helybenhagyta a szóban forgó intézkedések arányosságának vizsgálatát, amelyet a Bizottság nem megfelelően végzett el.

A harmadik jogalap első részéről

– A felek érvei

- 71 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a szóban forgó intézkedések arányosságának vizsgálatát leszűkítette az ezen intézkedések által követett közérdekű célkitűzésnek kizárólag az új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítésének céljára való

korlátozásával, miközben a Bizottságnak meg kellett volna vizsgálnia, hogy nem léteztek-e más, arányosabb eszközök az Egyesült Királyságban a villamosenergia-szükséglet kielégítésére, és ha igen, milyen mértékben.

- 72 Így a Törvényszék, amikor a megtámadott ítélet 405., 413. és 507. pontjában megállapította, hogy a Hinkley Point C megépítése kizárólag a nukleáris energia villamosenergia-szükségletéhez való hozzájárulása csökkenésének korlátozására és a nagyobb ellátás biztosítására irányult, azt feltételezte, hogy ez utóbbit csak a nukleáris energia magas alaptermelésével lehet garantálni, miközben azon országok helyzete, amelyek a nukleáris energia felhasználása nélkül biztosítják a villamosenergia-ellátásukat, azt bizonyítja, hogy más módon is elérhető a megfelelő termelés.
- 73 Ez az eljárás önkényes, és sérti az egyenlő bánásmódnak a Charta 20. cikkében biztosított elvét, mivel a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia termeléséhez nyújtott támogatások arányosságát a Bizottság nem a megújuló energiaforrások, hanem a teljes villamosenergia-piac keretében vizsgálta.
- 74 A Bizottság és a Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a harmadik jogalap e része elfogadhatatlan, mivel a tények értékelését kérdőjelezi meg.
- 75 Ami az ügy érdemét illeti, a Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy ez a rész nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 76 Ami az Osztrák Köztársaságnak a megtámadott ítélet azon megfontolásaira vonatkozó érveit illeti, amelyek szerint lényegében a Hinkley Point C megépítése a villamosenergia-ellátás biztonságának biztosítása érdekében kizárólag a nukleáris energia teljes villamosenergia-szükségletéhez való hozzájárulása csökkenésének korlátozására irányul, amelyet nem lehet kompenzálni a megújuló energia termelésével, meg kell állapítani, hogy azok a Törvényszék által elvégzett ténybeli értékelések vitatására irányulnak, következésképpen pedig elfogadhatatlanok a jelen ítélet 68. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően.
- 77 Az ügy érdemét illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 405. pontjában a Törvényszék a szóban forgó intézkedéseknek a Bizottság által elfogadott pozitív hatásait illetően megállapította, hogy ezek az intézkedések az Egyesült Királyság által a villamos energia piacának reformja keretében hozott energiapolitikai intézkedések összességének részét képezték, amelyek az ellátás biztonságának, a források diverzifikációjának és a dekarbonizációnak a megvalósítására irányultak, hogy az Egyesült Királyságnak szüksége van új, legalább 60 gigawatt termelésére alkalmas kapacitás kiépítésére, hogy tekintettel a létező nukleáris és szénterőművek előre jelzett bezárására tekintettel a Hinkley Point C építésének célja a nukleáris energia teljes villamosenergia-szükségletéhez való hozzájárulása csökkenésének korlátozása volt, valamint hogy a Bizottság szerint nem lehetséges az egyrészről a kereslet növekedése, másrészről pedig a létező nukleáris és szénterőművek bezárása miatt a jövőben felmerülő hiányt kizárólag megújuló energiával pótolni.
- 78 A megtámadott ítélet 413. pontjában a Törvényszék azt is megemlíttette, hogy a Bizottság megállapította, hogy számos megújuló technológia időszakos jellege nem teszi lehetővé, hogy elfogadható alternatívát képezzenek egy olyan alapvető villamosenergia-termelési technológiával szemben, mint a nukleáris energia, hogy a Hinkley Point C által szolgáltatandó teljesítmény 14 gigawatt szárazföldi vagy 11 gigawatt tengeri szélenergiának felelt meg, és különösen nem reális azt remélni, hogy az ilyen szélenergia-termelési kapacitások ugyanannyi időn belül felépíthetők, mint amennyit a Hinkley Point C megépítésére előirányoztak.

- 79 A megtámadott ítélet 507. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság tájékoztatása szerint a Hinkley Point C építésére irányuló projekt kizárólag arra irányult, hogy megakadályozza a nukleáris energiának a teljes villamosenergia-szükségletehez való hozzájárulása drasztikus zuhanását, és hogy figyelembe véve az Egyesült Királyságnak azt a jogát, hogy az EUMSZ 194. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, az Euratom-Szerződés 1. cikkének második bekezdése, 2. cikkének c) pontja és 192. cikkének első bekezdése alapján meghatározza energiaszerkezetét, és hogy a nukleáris energiát ezen energiaszerkezet egyik forrásaként megtartsa, ez utóbbi döntése nem tekinthető a szóban forgó intézkedésekből eredő pozitív hatásokhoz képest nyilvánvalóan eltúlzottnak.
- 80 E megállapításokból és e megfontolásokból kitűnik, hogy az Osztrák Köztársaság állításával ellentétben a Törvényszék a szóban forgó intézkedések arányosságát nem kizárólag az új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítésére irányuló célra tekintettel vizsgálta, hanem az Egyesült Királyság villamosenergia-ellátási szükségleteire tekintettel, jogosan emlékeztetve arra, hogy ez utóbbi szabadon határozhatja meg energiaszerkezetének összetételét.
- 81 Ebből következik, hogy a harmadik jogalap első része részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

A harmadik jogalap második részéről

– A felek érvei

- 82 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 468. és azt követő pontjaiban figyelmen kívül hagyta a vitatott határozat precedensértékét, amikor a szóban forgó intézkedések hatásait a Bizottsághoz hasonlóan elszigetelten értékelte, és az arányosság vizsgálatát kizárólag a verseny és a kereskedelem ténylegesen kimutatható, ezen intézkedések által okozott torzulásaira korlátozta.
- 83 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy ez a rész megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 84 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése szerint a támogatások nyújtására és módosítására irányuló, a Bizottság által e rendelkezés alapján indított vizsgálati eljárás a neki bejelentett tervre vonatkozik. Az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának alkalmazásához ezen intézménynek meg kell vizsgálnia, hogy a támogatás összeegyeztethetőségének e rendelkezés szerinti második feltétele teljesül-e, azt kutatva, hogy a tervezett támogatás nem befolyásolja-e hátrányosan a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- 85 Ebből következik, hogy az a vizsgálat, amelyet ezen intézménynek el kell végeznie, a tervezett támogatás azon információkra tekintettel megállapítható hatásaira vonatkozik, amelyekkel az intézmény a határozatának meghozatalakor rendelkezhetett (lásd ebben az értelemben: 2017. szeptember 20-i Bizottság kontra Frucona Košice ítélet, C-300/16 P, EU:C:2017:706, 70. pont), és nem alapulhat az általa hozandó határozat precedensértékével összefüggő spekulációkon, vagy más, e támogatás és egyéb tervezett támogatások várható jövőbeli, összesített hatásával kapcsolatos megfontoláson.
- 86 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a szóban forgó intézkedések arányosságának vizsgálatát az ezen intézkedések által okozott versenytorzulásokra és a kereskedelem megzavarására korlátozta.
- 87 Ebből következik, hogy a harmadik jogalap második része megalapozatlan.

A harmadik jogalap harmadik részéről

– A felek érvei

- 88 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 470. és 499. pontjában elutasította azt a kifogását, amely szerint a szóban forgó intézkedések az egyéb technológiákkal szembeni aránytalan hátrányos megkülönböztetéshez vezetnek, rámutatva arra, hogy a vitatott határozat (403) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy a kompenzációs különbözeti szerződés nem hozza hátrányosabb helyzetbe a többi technológiát, mivel ez utóbbiak megfelelő módon támogathatók olyan eszközökkel, amelyek a technológiák közötti különbségre figyelemmel szükséges kiigazításoktól eltekintve azonos típusúak. E kifogást fenntartva azt állítja, hogy az ugyanazon terméket előállító, ugyanazon piacon versenyző gyártókkal szembeni, az állami támogatásokra vonatkozó jog szempontjából egyenlőtlen bánásmód a verseny strukturális és aránytalan torzulását vonja maga után.
- 89 A Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a harmadik jogalap e része elfogadhatatlan, mivel az a Törvényszék előtt felhozott jogalap megismétlése, túl általános és pontatlan, nem fejt ki, hogy mennyiben történt téves jogalkalmazás, és hogy az a tények újbóli vizsgálatára irányul.
- 90 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy ez a rész nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 91 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az EUMSZ 256. cikk, az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése és az eljárási szabályzat 169. cikkének (2) bekezdése szerint a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket. Nem felel meg ennek a követelménynek az a fellebbezés, amely csupán a Törvényszék előtt már hivatkozott jogalapokat és érveket ismételi meg, és nem tartalmaz arra irányuló okfejtést, amely kifejezetten meghatározná, milyen jogi hibában szenved a megtámadott ítélet. Az ilyen fellebbezés valójában egyszerűen a Törvényszék részére benyújtott keresetlevél újbóli megvizsgálására irányul, ami nem tartozik a Bíróság hatáskörébe (2017. január 26-i Villeroy & Boch kontra Bizottság ítélet, C-625/13 P, EU:C:2017:52, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 92 Márpedig az Osztrák Köztársaság a Törvényszék előtt felhozott kifogását megismételve nem fejt ki azokat az okokat, amelyek miatt a Törvényszék a megtámadott ítélet 470. és 499. pontjában tévesen alkalmazta a jogot.
- 93 Ennélfogva a harmadik jogalap harmadik része elfogadhatatlan.

A harmadik jogalap negyedik részéről

– A felek érvei

- 94 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 515. és azt követő pontjaiban elmulasztotta megvizsgálni a szóban forgó intézkedések arányosságát, mivel nem mérlegelte azok pozitív és negatív hatásait, különösen a környezetre gyakorolt azon negatív hatásokat, amelyeket a Bizottságnak figyelembe kellett volna vennie. A Törvényszék általi mérlegelés elégtelensége többek között abból ered, hogy nem vették figyelembe a nukleáris hulladék kezelésének és tárolásának költségeit, amelyek az atomerőmű üzembe helyezésének szükségszerű következményei, és abban az esetben, ha az üzemeltető mentesülne azok

alól, a szóban forgó támogatás részét képeznék. Ennélfogva nem érthetők azok az indokok, amelyek miatt ezen ítélet 355. pontjában a hulladékgazdálkodással kapcsolatos kiadásokat nem tekintették úgy, hogy azokra a vitatott határozat vonatkozik, sem pedig az említett ítélet 359. pontjában kifejtett megfontolás, amely szerint az Osztrák Köztársaság nem élt jogorvoslással a nukleáris hulladék szállítására vonatkozó bizottsági határozattal szemben.

- 95 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy ez a rész nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 96 A megtámadott ítélet 505–530. pontjában a Törvényszék megvizsgálta és elutasította az Osztrák Köztársaság által előadott valamennyi érvet, amely a szóban forgó intézkedések pozitív és negatív hatásai közötti, a Bizottság által a vitatott határozatban elvégzett mérlegelés vitatására irányult. Nem megalapozott tehát az Osztrák Köztársaság azon érve, amely szerint a Törvényszék elmulasztotta megvizsgálni az említett intézkedések arányosságát, mivel nem mérlegelte azok pozitív és negatív hatásait.
- 97 A Törvényszék előtt előadott azon érvet illetően, amely szerint a Bizottság nem vette kellőképpen figyelembe a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvét, a Törvényszék a megtámadott ítélet 515–517. pontjában megállapította, hogy mivel a szóban forgó intézkedések nem kifejezetten ezen elvek megvalósítására irányulnak, a Bizottság nem volt köteles azokat figyelembe venni az ezen intézkedésekből eredő előnyök azonosítása során.
- 98 A Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának alkalmazása keretében a Bizottságnak a szóban forgó intézkedések előnyeit és a belső piacra gyakorolt negatív hatásukat kell mérlegelnie. Ugyanakkor azt állapította meg, hogy a környezetvédelem – noha azt be kell illeszteni a többek között a belső piac kialakítását célzó uniós politikák meghatározásába és végrehajtásába – önmagában nem az olyan, belső határok nélküli térségként meghatározott belső piac egyik összetevője, amelyben biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása.
- 99 Következésképpen úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó intézkedések negatív hatásainak meghatározása során a Bizottságnak nem kellett figyelembe vennie, hogy azok milyen mértékben voltak kedvezőtlenek ezen elv megvalósítása szempontjából, ami érvényes az Osztrák Köztársaság által hivatkozott elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elvére is.
- 100 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amint az az első jogalap harmadik részének vizsgálatából kitűnik, a környezet megőrzésének és javításának a többek között a Charta 37. cikkében, valamint az EUMSZ 11. cikkben és az EUMSZ 194. cikk (1) bekezdésében kifejezett követelményét, valamint az uniós környezetvédelmi jog szabályait alkalmazni kell a nukleáris energia ágazatában. Ebből következik, hogy amikor a Bizottság azt vizsgálja, hogy az ezen ágazathoz tartozó gazdasági tevékenység javára nyújtott állami támogatás megfelel-e az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírt, a jelen ítélet 19. pontjában felidézett első feltételnek, meg kell vizsgálnia, amint azt a jelen ítélet 44. és 45. pontja kifejtette, hogy az említett tevékenység nem sérti-e az uniós környezetvédelmi jog szabályait. Ha a Bizottság megállapítja e szabályok megsértését, köteles az említett támogatást további vizsgálat nélkül a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánítani.
- 101 Ami azonban azt a kérdést illeti, hogy az ilyen állami támogatás megfelel-e az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírt, a jelen ítélet 19. pontjában szintén felidézett második feltételnek, amely szerint e támogatás nem befolyásolhatja a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben, e kérdés magában foglalja – amint azt a Törvényszék helyesen megállapította –, hogy mérlegelni kell a tervezett támogatásnak az általa elősegített tevékenység fejlesztésére gyakorolt pozitív

hatásokat, valamint azon negatív hatásokat, amelyekkel e támogatás a belső piac tekintetében járhat. Az EUMSZ 26. cikk (2) bekezdése értelmében a belső piac „belső határok nélküli térség, amelyben a Szerződések rendelkezéseivel összhangban biztosított az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása”. Következésképpen az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjában előírt második feltétel vizsgálata magában foglalja, hogy a Bizottság figyelembe vegye az állami támogatásnak a versenyre és a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt negatív hatásait, de nem követeli meg az ezen kívüli esetleges negatív hatások figyelembevételét.

- 102 Következésképpen a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó intézkedések negatív hatásainak meghatározása során a Bizottságnak nem kellett figyelembe vennie, hogy azok milyen mértékben kedvezőtlenek az Osztrák Köztársaság által hivatkozott, a környezetvédelem, az elővigyázatosság, a „szennyező fizet” és a fenntarthatóság elveinek megvalósítása tekintetében.
- 103 Egyébiránt a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 520. pontjában elutasította az arra alapított érvet, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a nukleáris hulladék tárolásának költségeit, és hivatkozott az ezen ítélet 355. pontjában szereplő megállapításra, amely szerint a vitatott határozatban összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatási intézkedések kizárólag atomerőmű építésére és üzemeltetésére vonatkoznak, nem pedig az e tárolással kapcsolatos kiadások fedezésére irányuló esetleges állami támogatásra. Mivel – amint azt a Törvényszék az említett ítélet 359. pontjában megállapította – az Egyesült Királyság ilyen állami támogatást csak a vitatott határozat elfogadását követően nyújtott, e pontban helyesen került megállapításra, hogy e támogatás nyújtása nem vehető figyelembe a vitatott határozat jogszerűségének vizsgálata során.
- 104 Ebből következik, hogy a harmadik jogalap negyedik része nem megalapozott. Következésképpen a harmadik fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

- 105 Negyedik jogalapjával az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy a szóban forgó intézkedések működési támogatásnak minősülnek, és ezért összeegyeztethetetlenek a belső piaccal.

A felek érvei

- 106 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság a megtámadott ítélet 612. és 613. pontjára hivatkozva azt kifogásolja, hogy a Törvényszék elismerte, hogy az olyan működési támogatások, mint amelyeket a Hinkley Point C javára terveztek, a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilváníthatók, mivel úgy ítélte meg, hogy a beruházási támogatások és a működési támogatások közötti különbségtétel irreleváns. Márpedig ez utóbbiakat a liberalizált termékpiacon csak kivételesen, korlátozott időtartamra engedélyezik; nem járulnak hozzá valamely tevékenység fejlesztéséhez az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében, és a közös érdekekkel ellentétes mértékben torzítják a kereskedelem feltételeit azon gazdasági ágazatban, amelyben e tevékenységeket végzik.
- 107 Ezenkívül a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nem köteles ilyen megkülönböztetést tenni a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás (HL 1994. C 72., 3. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet. 76. o.) hatályán kívül, mivel ez a megállapítás ellentétes az egyenlő bánásmód elvével.
- 108 A Bizottság, a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy e jogalap nem megalapozott.

A Bíróság álláspontja

- 109 Meg kell jegyezni, hogy az Osztrák Köztársaság e jogalap keretében csak a megtámadott ítélet 612. és 613. pontját említi, amelyekben a Törvényszék megállapította, hogy a 2002. szeptember 26-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-351/98, EU:C:2002:530, 76. és 77. pont) az következett, hogy a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás, amely az ezen ítélet alapjául szolgáló ügyben alkalmazandó volt, kifejezetten különbséget tett a beruházási és a működési támogatások között, és hogy a Bizottság, amelyet kötött ez az iránymutatás, köteles volt az érintett támogatást az ezen iránymutatás által felállított kategóriák szerint besorolni, azonban az említett ítéletből nem következett, hogy a Bizottság köteles lett volt e kategóriák szerint eljárni a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatás hatályán kívül eső esetekben.
- 110 Ugyanakkor a megtámadott ítélet e pontjait nem lehet az ezen ítélet 575–609. pontjától függetlenül értelmezni, mivel e pontok összessége tartalmazza azokat az indokokat, amelyek alapján a Törvényszék elutasította az Osztrák Köztársaság arra alapított jogalapját, hogy a Bizottságnak a szóban forgó intézkedéseket „a belső piaccal összeegyeztethetetlen működési támogatásoknak” kellett volna minősítenie.
- 111 E jogalap – amint az a szóban forgó ítélet 575. pontjában szerepel – a vitatott határozat azon preambulumbekkezdésére vonatkozott, amelyben a Bizottság kifejtette, hogy a működési támogatásokat tartalmazó intézkedések főszabály szerint nem egyeztethetők össze az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontjával, azonban a szóban forgó intézkedéseket a beruházási támogatásokkal egyenértékűnek kell tekinteni, mivel ezek célja annak lehetővé tétele, hogy az NNBG kötelezettséget vállalhasson a Hinkley Point C felépítésébe történő befektetésre. E tekintetben a Bizottság megállapította különösen, hogy „a pénzügyi modellezés szempontjából a kötésiár-kifizetések nettó jelenértéke olyan átalányfizetéssel tekinthető egyenértékűnek, amely lehetővé teszi az NNBG számára az építési költségek fedezését”.
- 112 Ezen indokokban a Törvényszék először is a megtámadott ítélet 579. és 580. pontjában megállapította, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a *status quo* fenntartására vagy a vállalkozás által mindennapos üzletvezetése vagy rendes tevékenysége keretében általában viselendő költségek csökkentésére irányuló támogatások nem tekinthetők a belső piaccal összeegyeztethetőnek, mivel nem segítik elő valamely gazdasági tevékenységnek az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében vett fejlődését.
- 113 Ezt követően a megtámadott ítélet 581–583. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nem kérdőjelezte meg ezt az ítélkezési gyakorlatot, hanem úgy ítélte meg, hogy az nem alkalmazandó a szóban forgó intézkedésekre a projekt sajátos jellege, valamint azon tény miatt, hogy ezen intézkedések célja az volt, hogy lehetővé tegyék az NNBG számára, hogy kötelezettséget vállaljon arra, hogy a Hinkley Point C felépítésébe fektessen be. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy ez a megközelítés nem volt téves, mivel semmivel sem volt ellentétes, hogy valamely, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontjának megfelelő támogatási intézkedést a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánítsanak e rendelkezés alkalmazásában, függetlenül attól a kérdéstől, hogy „beruházási” vagy „működési támogatásnak” minősül-e.
- 114 Végül a megtámadott ítélet 584. és 585. pontjában a Törvényszék többek között megállapította, hogy a szóban forgó intézkedések nem tekinthetők olyan támogatásoknak, amelyek a *status quo* fenntartására szorítkoznak, sem pedig olyan támogatásoknak, amelyek a folyamatban lévő és szokásos működési költségek csökkentésére szorítkoznak, amelyeket egy vállalkozásnak mindenképpen viselnie kellett volna rendes tevékenysége keretében, megjegyezve, hogy a szóban forgó intézkedések hiányában az új nukleáris energiatermelési kapacitásokba történő beruházást nem valósítanák meg kellő időben, és hogy azok ösztönző hatással járnak, mivel csökkentik a beruházással járó kockázatot a megtérülésének biztosítása útján.

- 115 Közelebről, a Törvényszék elutasította az Osztrák Köztársaságnak a kompenzációs különbözeti szerződésre vonatkozó érveit, megállapítva többek között a megtámadott ítélet 589. pontjában, hogy egy árstabilizátor formájában megjelenő kockázatfedezeti eszközről van szó, amely a jövedelembiztonságot és -stabilitást biztosítja, és így meghatározott és stabil árszint biztosításával ösztönző hatással bír a beruházásokra.
- 116 Ezen ítélet 593. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság által engedélyezett kötési ár figyelembe vette mind a Hinkley Point C építési árát, mind pedig ezen egység üzemeltetési költségeit, mivel „e költségek befolyásolják a projekt jövedelmezőségét, tehát hatással vannak arra az összegre, amelyet a kötési árnak el kell érnie ahhoz, hogy megindítsa az új nukleáris energiatermelési kapacitásokkal kapcsolatos beruházási döntést”.
- 117 A Törvényszék az említett ítélet 594. pontjában azt is megállapította, hogy az a tény, hogy 15 év és 25 év után a kötési ár felülvizsgálható, és így az üzemeltetési költségekre vonatkozó tényezőket is figyelembe kell venni, nem kérdőjelezi meg a szóban forgó intézkedések és az új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítése közötti kapcsolatot, mivel – tekintettel arra, hogy azon működési költségeket, amelyek alapján a kötési árát kiszámították, előzetesen meg kell becsülni, és hogy a Hinkley Point C üzemideje nagyon hosszú lesz – az ilyen felülvizsgálat lehetősége arra irányul, hogy hosszú távon enyhítse mindkét fél számára a költségekkel kapcsolatos kockázatot a kompenzációs különbözeti szerződés által garantált kötési ár növelésével vagy csökkentésével.
- 118 A Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor különösen ezen indokok alapján elutasította az előtte felhozott, arra alapított jogalapot, hogy a Bizottságnak a szóban forgó intézkedéseket a belső piaccal összeegyeztethetetlen működési támogatásoknak kellett volna minősítenie.
- 119 Először is ugyanis a Törvényszék helyesen emlékeztetett arra, hogy a működési támogatások főszabály szerint nem felelnek meg az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése c) pontja alkalmazási feltételeinek, mivel az ilyen támogatások, mivel létező helyzet fenntartására, illetve azon folyó és szokásos működési költségek csökkentésére korlátozódnak, amelyet egy vállalkozásnak a rendes tevékenysége keretében mindenképpen viselnie kell, nem tekinthetők úgy, mint amelyek a gazdasági tevékenység fejlődésének elősegítésére irányulnak, és alkalmasak a kereskedelem feltételeinek a közös érdekekkel ellentétes mértékben való befolyásolására (lásd ebben az értelemben: 1990. november 6-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-86/89, EU:C:1990:373, 18. pont; 2000. október 5-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-288/96, EU:C:2000:537, 88–91. pont; 2011. július 21-i Freistaat Sachsen és Land Sachsen-Anhalt kontra Bizottság ítélet, C-459/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:515, 33–36. pont).
- 120 Másodszor, annak megállapításával, hogy a Bizottság lényegében nem követett el hibát, amikor megállapította, hogy a szóban forgó intézkedések lehetővé tették az NNBG számára, hogy megkezdje a Hinkley Point C felépítését, és hogy ezek nélkül új nukleáris energiatermelési kapacitások létesítésére nem kerülhetett sor, a Törvényszék megfelelően megvizsgálta, hogy ezen intézkedések összessége elősegíti-e a gazdasági tevékenység fejlődését, és nem változtatta-e meg a kereskedelmi feltételeket a közös érdekekkel ellentétes mértékben.
- 121 Harmadszor, a Törvényszék e vizsgálat elvégzéséhez nem volt köteles formálisan „beruházási támogatásnak” vagy „működési támogatásnak” minősíteni a szóban forgó intézkedéseket, amint az olyan támogatás közös piaccal való összeegyeztethetőségére irányuló bizottsági vizsgálat értékelése érdekében lett volna, amelyre a környezetvédelem állami támogatásáról szóló közösségi iránymutatást kellett alkalmazni. Végeredményben a megtámadott ítélet indokolásából kitűnik, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó intézkedéseket beruházási támogatással egyenértékűnek kell tekinteni, és a Törvényszék megerősítette ezt az értékelést.
- 122 Ebből következik, hogy a negyedik fellebbezési jogalap nem megalapozott, ezért azt el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

- 123 Ötödik jogalapjával az Osztrák Köztársaság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot egyrészt a támogatás elemeinek elégtelen meghatározásával, másrészt azzal, hogy elmulasztotta megállapítani az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kezességvállalás formájában nyújtott állami támogatásra való alkalmazásáról szóló bizottsági közlemény (HL 2008. C 155., 10. o.; a továbbiakban: kezességvállalásról szóló közlemény) figyelmen kívül hagyását.

Az ötödik jogalap első részéről

– A felek érvei

- 124 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem határozta meg kellőképpen a támogatás elemeit. A megtámadott ítélet 251. és azt követő pontjaira hivatkozva azt állítja, hogy a Törvényszék állításával ellentétben ő nem azt állította, hogy a szóban forgó intézkedések nem voltak pontosan számszerűsíthetők, hanem azt, hogy a támogatás elemei nem voltak kellően meghatározva, megsértve ezzel az állami támogatásokra vonatkozó iránymutatások és rendeletek egész sorát, amint azt a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelében kifejtette.
- 125 Nem érthető, hogy e rendeletek és iránymutatások miért nem alkalmazhatók a jelen ügyben, tekintettel az egyenlő bánásmód elvére és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára. E meghatározás hiánya megakadályozná a támogatás arányosságának helyes értékelését, és mivel az eredeti költségvetés nem határozható meg, e költségvetés növekedése esetén nem teszi lehetővé azon kötelezettség tiszteletben tartását, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendeletnek (HL 2015. L 248., 9. o.) az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2004. április 21-i 794/2004 bizottsági rendelet (HL 2004. L 140., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 3. o.) 4. cikkének (1) bekezdésével – amely alapján a Bizottság által jóváhagyott eredeti költségvetés 20%-os növekedése a támogatás módosítását eredményezi – együttesen értelmezett 1. cikke c) pontjának megfelelően új bejelentést tegyenek. Téves tehát a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 361. pontjában foglalt azon következtetése, amely szerint a kiegészítő állami támogatások esetleges nyújtása nem képezi a vitatott határozat tárgyát.
- 126 Az Osztrák Köztársaság ezenkívül azt állítja, hogy a nukleáris hulladék kezelési és tárolási költségeinek meghatározhatatlan jellege, valamint a Hinkley Point atomerőmű előrehozott bezárása esetén hozott támogatási intézkedés azt bizonyítja, hogy a támogatás elemeit nem határozták meg. Ami a korai bezárás esetén alkalmazandó támogatási intézkedést illeti, a megtámadott ítélet 279. pontja megerősíti, hogy a Bizottság a vitatott határozat elfogadásának időpontjában nem ismerte a kompenzációs mechanizmus pontos módjait, és hogy ezen intézmény tehát nem rendelkezett olyan információkkal, amelyek megerősítették volna a túlkompenzáció teljes lehetetlenségét, amelyet soha nem lehetett volna kizárni. Ezen indoknak önmagában a szóban forgó intézkedések elutasításához kellett volna vezetnie.
- 127 A Bizottság arra hivatkozik, hogy az Osztrák Köztársaságnak a különböző rendeletek és iránymutatások alkalmazhatóságára vonatkozó érve elfogadhatatlan, mivel az Osztrák Köztársaság egyáltalán nem utal az állítólagos téves jogalkalmazás jellegére. Szerinte a többi érv is elfogadhatatlan, mivel azokra a Törvényszék előtt nem hivatkoztak. A Szlovák Köztársaság úgy véli továbbá, hogy ezek az érvek elfogadhatatlanok, vagy azért, mert megismétlik a Törvényszék előtt előadott érveket, vagy mert túlságosan általánosak és pontatlanok.
- 128 A Bizottság, a Francia Köztársaság, Magyarország és az Egyesült Királyság azzal érvel, hogy az ötödik jogalap e része mindenesetre megalapozatlan.

– A Bíróság álláspontja

- 129 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az Osztrák Köztársaság a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelének 113. pontjában arra hivatkozott, hogy „[a] támogatási elem megfelelő meghatározása hiányában nem csupán a különböző támogatási intézkedések összege, hanem az összes bizonytalan támogatás bruttó támogatási egyenértékének összege is bizonytalan marad”, így a Bizottság számára eleve lehetetlen volt a szóban forgó intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségének vizsgálata. Ennélfogva nem tűnik úgy, hogy a Törvényszék elferdítette volna az érvelését, amikor a megtámadott ítélet 247. pontjában megállapította, hogy az Osztrák Köztársaság lényegében azt állította, hogy a Bizottság csak a szóban forgó intézkedések támogatási egyenértéke pontos összegének számszerűsítését követően határozhatott volna az intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségéről az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdésének c) pontja alapján.
- 130 Ezt követően a jelen ítélet 91. pontjában kifejtett indokok alapján elfogadhatatlannak kell nyilvánítani az Osztrák Köztársaság azon érvét, amely szerint a támogatás nem megfelelő meghatározása „egy sor iránymutatás és rendelet” megsértését vonja maga után, amelyet a Törvényszékhez benyújtott keresetlevelében már kifejtett. A fellebbezés ugyanis az e tárgyban a Törvényszék előtt előadott érvelésre utal, és nem jelöli meg pontosan az utóbbi által elkövetett jogalkalmazási tévedéseket. Ugyanez vonatkozik arra az évrre is, amely szerint lehetetlen lenne megfelelően értékelni a támogatás arányosságát, ha annak elemeit nem határozták meg kellőképpen, mivel a megtámadott ítélet kifogásolt részei nem kerültek pontosan megjelölésre.
- 131 Szintén elfogadhatatlan az Osztrák Köztársaság azon érve, amely a létező támogatás módosítására vonatkozik, és amely a 2015/1589 rendeletnek a 794/2004 rendelet 4. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 1. cikke c) pontjának megsértésén alapul, mivel ezt az érvet nem hozták fel a Törvényszék előtt (lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Alliance One International és Standard Commercial Tobacco kontra Bizottság ítélet, C-628/10 P és C-14/11 P, EU:C:2012:479, 111. pont; 2016. július 28-i Tomana és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-330/15 P, nem tették közzé, EU:C:2016:601, 33. pont).
- 132 Ráadásul az Osztrák Köztársaság fellebbezésében nem kifogásolta a megtámadott ítélet 266. pontját, amelyben a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a Bizottság által adott engedély kizárólag a neki bejelentett projektek vonatkozik, és hogy minden olyan későbbi módosításról, amely befolyásolhatja a szóban forgó intézkedések belső piaccal való összeegyeztethetőségének értékelését, új bejelentést kell tenni.
- 133 Az Osztrák Köztársaság ebben az összefüggésben a megtámadott ítélet 361. pontjára hivatkozik, amelyben a Törvényszék azon érvének elutasítását indokolta, amely szerint a Hinkley Point C részére a jövőben állami garancia formájában esetlegesen további támogatások nyújthatók. Mindazonáltal a jelen ítélet 103. pontjában kifejtetthez hasonló okból a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy ez az érv nem kérdőjelezheti meg a vitatott határozat jogszerűségét, és ezért nem vehető figyelembe az elé terjesztett kereset keretében, amelynek egyetlen tárgya a szóban forgó intézkedésekre vonatkozó, e határozat megsemmisítése iránti kérelem volt.
- 134 Ugyanígy, amint az az említett 103. pontban megállapításra került, a Törvényszék nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor elutasította a nukleáris hulladék kezelésével és tárolásával kapcsolatos költségek meghatározhatatlan jellegére alapított érvet, megállapítva a megtámadott ítélet 355. pontjában, hogy a Bizottság által összeegyeztethetőnek nyilvánított támogatási intézkedések kizárólag a kompenzációs különbözeti szerződésre, az államtitkári megállapodásra, valamint a hitelgaranciára vonatkoznak, és hogy a vitatott határozat nem vonatkozik az Egyesült Királyság által hulladékkezelési és -tárolási költségek tekintetében nyújtott esetleges támogatásra.

- 135 Végül, ami a Hinkley Point atomerőmű idő előtti bezárása esetén alkalmazandó támogatási intézkedésre és az esetleges túlkompenzációra vonatkozó érvet illeti, az Osztrák Köztársaság nem bizonyítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 279. pontjában megállapította – miután elismerte, hogy a Bizottság a vitatott határozat elfogadásának időpontjában nem ismerte a beszámítási mechanizmus pontos részletszabályait –, hogy a Bizottság e határozatban arra korlátozódott, hogy jóváhagyja az Egyesült Királyság által bejelentett tervezetet, és hogy akkor, ha e határozatot követően az Egyesült Királyság úgy döntene, hogy a tulajdonelvonás kompenzálásához szükséges mértéket meghaladó összeget fizet, olyan előnyről lenne szó, amelyre nem vonatkozik az említett határozat, és amelyet tehát be kellene jelenteni a Bizottságnak.
- 136 Ebből következik, hogy az ötödik jogalap első része részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan.

Az ötödik jogalap második részéről

– A felek érvei

- 137 A Luxemburgi Nagyhercegség által támogatott Osztrák Köztársaság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 309. pontjában függőben hagyta azt a kérdést, hogy a Bizottságnak alkalmaznia kell-e a kezességvállalásokról szóló közleményt, és csupán azt sugallta, hogy e közlemény kritériumait mindenesetre tiszteletben tartották.
- 138 A kezességvállalásról szóló közlemény 4.2. pontja mindenesetre előírja a nyújtott kezességvállalásban foglalt támogatási elem, vagyis a kedvezményezettnek ily módon biztosított előny számszerűsítését. Ennélfogva érthetetlen a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 300. pontjában foglalt azon értékelése, amely szerint a hitelgarancia szokásos piaci feltételektől függött. A Törvényszék eltért az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett előnyben részesítésre vonatkozó ítélkezési gyakorlattól.
- 139 Az Osztrák Köztársaság a kezességvállalásokról szóló közlemény 3.2. és 4.1. pontjára is hivatkozik, amelyek értelmében egyedi garanciák fennállása esetén a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, hogy a kölcsönfelvevő nincs-e nehéz pénzügyi helyzetben a nehéz helyzetben lévő vállalkozásoknak nyújtott megmentési és szerkezetátalakítási állami támogatásról szóló közösségi iránymutatás (HL 2004. C 244., 2. o.; a továbbiakban: nehéz helyzetben lévő vállalkozásokról szóló iránymutatás) értelmében. Mivel a jelen ügyben az ezen iránymutatásnak való megfelelés feltételei nem teljesülnek, a Bizottság nem nyilváníthatta volna a belső piaccal összeegyeztethetőnek a hitelgaranciát. E hiba megállapítása helyett a Törvényszék a megtámadott ítélet 338. pontjában megfordította a bizonyítási terhet, amikor megállapította, hogy az Osztrák Köztársaság és a Luxemburgi Nagyhercegség nem fejtette ki, hogy az EDF milyen mértékben szembesült pénzügyi nehézségekkel.
- 140 A támogatási elem meghatározásán kívül a kezességvállalásokról szóló közlemény 4.1.b. pontja előírja, hogy az állami kezességvállalásnak egy meghatározott maximális összegre kell vonatkoznia, és annak időben korlátozottnak kell lennie. A megtámadott ítélet e tekintetben szintén téves jogalkalmazást tartalmaz.
- 141 A Bizottság úgy véli, hogy ez a rész elfogadhatatlan, mivel nem teszi lehetővé annak megértését, hogy a Törvényszék mennyiben vétett olyan jogalkalmazási hibát, amely a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezethet.
- 142 Mindenesetre a Bizottság, a Francia Köztársaság, Magyarország, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság úgy véli, hogy ez a rész nem megalapozott.

– A Bíróság álláspontja

- 143 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 309. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „függetlenül attól, hogy a jelen ügyben a Bizottság köteles-e figyelembe venni a kezességvállalásokról szóló közleményben meghatározott feltételeket, a Luxemburgi Nagyhercegség és az Osztrák Köztársaság által előadott érveket az alábbi okokból el kell utasítani”. Ezen indokokat a megtámadott ítélet 310–349. pontja fejt ki, amelyekben a Törvényszék pontról pontra válaszolt minden annak bizonyítására felhozott érvre, hogy a Bizottság nem tartotta tiszteletben e közleményt.
- 144 Márpedig e pontok közül a fellebbezés csak ezen ítélet 338. pontjára vonatkozik, amelyben a Törvényszék megállapította, hogy az Osztrák Köztársaság és a Luxemburgi Nagyhercegség által benyújtott bizonyítékok nem voltak alkalmasak annak bizonyítására, hogy az EDF a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokról szóló iránymutatás 9. pontja értelmében pénzügyi nehézségekkel küzdött volna, és hogy ennél fogva el kellett utasítani e tagállamok azon érvét, amely szerint amiatt, hogy az EDF nehéz helyzetben lévő vállalkozás volt, a Bizottságnak meg kellett volna állapítania, hogy a garanciába foglalt támogatási elem azonos volt az e garancia által fedezett összeggel.
- 145 Úgy tűnik tehát, hogy az Osztrák Köztársaság első érve, amely szerint a Törvényszék függőben hagyta azt a kérdést, hogy a Bizottságnak alkalmaznia kell-e a kezességvállalásokról szóló közleményt, megalapozatlan, mivel a Törvényszék mégis megvizsgálta az e közlemény figyelmen kívül hagyására alapított valamennyi érvet, és az ezen érvekre adott válaszait – a megtámadott ítélet 338. pontjában foglaltak kivételével – nem kifogásolták.
- 146 A megtámadott ítéletnek az Osztrák Köztársaság második érvével érintett 300. pontjában a Törvényszék elutasította e tagállam azon érvét, amely szerint a Bizottság hibát követett el, amikor a megfelelő garanciadíj megállapítása érdekében a projekt nemteljesítése kockázatának értékelése során figyelembe vette a kompenzációs különbözeti szerződés és az államtitkári megállapodás hatásait. Lényegében arra mutatott rá, hogy semmi nem zárja ki e hatások figyelembevételét, mivel a szóban forgó intézkedések egységet alkottak, és hatásaik, különösen a kompenzációs szerződésben garantált bevételáramlás, releváns tényezők a projekt sikertelensége valószínűségének elemzése szempontjából.
- 147 Márpedig meg kell állapítani, hogy ez az érv a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul, amennyiben annak 300. pontja nem tesz említést arról, hogy a kompenzációs különbözeti szerződés és az államtitkári megállapodás figyelembevétele ellenére a hitelgaranciára a szokásos piaci feltételek vonatkoztak.
- 148 Az Osztrák Köztársaság harmadik érvét illetően, amely szerint a Törvényszék elmulasztotta megállapítani, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot a kezességvállalásokról szóló közleményre tekintettel, amely annak vizsgálatát írja elő, hogy a hitelfelvevő nincs-e nehéz pénzügyi helyzetben a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokról szóló iránymutatás értelmében, és e tekintetben megfordította a bizonyítási terhet a megtámadott ítélet 338. pontjában, meg kell jegyezni, hogy egyrészt e közleménynek azon részei, amelyekre e tagállam támaszkodik, nem a támogatás belső piaccal való összeegyeztethetőségére vonatkoznak, hanem az állami támogatás fennállására.
- 149 Másrészt ezen ítélet említett 338. pontja, amelyre kizárólagosan hivatkozott az Osztrák Köztársaság ezen érv alátámasztása érdekében, csupán az Osztrák Köztársaság és a Luxemburgi Nagyhercegség azon állításainak az ezen ítélet 323–337. pontjában elvégzett vizsgálatát zárja le, amelyek szerint az általuk első alkalommal a Törvényszék előtti eljárás során benyújtott bizonyítékok azt igazolják, hogy az EDF pénzügyi nehézségekkel küzdött. Márpedig a Törvényszék azáltal, hogy e bizonyítékok vizsgálatát követően megállapította, hogy e bizonyítékok nem alkalmasak annak igazolására, hogy az EDF a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokról szóló iránymutatás 9. pontja értelmében pénzügyi nehézségekkel szembesült, nem fordította meg a bizonyítási terhet, amint azt az Osztrák Köztársaság állítja. Ennél fogva ez az érv nem megalapozott.

- 150 Ami az Osztrák Köztársaság utolsó érvét illeti, amely szerint az állami garanciának egy meghatározott maximális összegre kell vonatkoznia, és időben korlátozottnak kell lennie, meg kell állapítani, hogy az a jelen ítélet 91. pontjában felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatatlan, mivel nem jelöli meg pontosan azon ítélet kifogásolt részeit, amelynek hatályon kívül helyezését kéri.
- 151 Ebből következik, hogy az ötödik jogalap második része részben elfogadhatatlan, részben pedig megalapozatlan. Következésképpen a fellebbezés ezen ötödik jogalapját el kell utasítani.
- 152 A fenti megfontolások összességére tekintettel a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 153 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 154 A jelen ügyben az Osztrák Köztársaságot, mivel pereszes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségein felül a Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.
- 155 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. Következésképpen a Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság és az Egyesült Királyság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Osztrák Köztársaságot kötelezi a fellebbezési eljárásban felmerült saját költségein felül az Európai Bizottság részéről felmerült költségek viselésére.**
- 3) A Cseh Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, Magyarország, a Lengyel Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maga viseli saját költségeit.**

Aláírások